

ИЗТОКЪ

Селянитѣ, занаятчиитѣ и работницитѣ безъ интеллигенцията приличатъ на единъ слѣпъ гигантъ, който се спъва и пъта безпомощно; интелигенцията пъкъ безъ тѣхъ не може да види ни едно джудже, което само може да вижда. А сдружението — гигантът — прогледва, добива зрение, а джуджетѣ израства и добива нуждната сила.

Шопенхауеръ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

НАШЕТО БОЛНИЧНО ДѢЛО

Болницата не е увесе болницата или на своя лѣлнително заведение. Тамъ се каръ, че презъ нощта не постъпва по сурова. жест-е имало кой да го повдигне, тока необходимостъ, често да му поднесе чаша вода съ стонъ и често съ прокля-тие. Колкото и да сж бѣли или назначеното лѣ арство. Той трѣбва да иска това стенитѣ, колкото и да сж отъ своитѣ здрави близки вкусни ястията, колкото и и отъ държавника си, кой-да е старателенъ персона-лътъ, болницата си остава свързана съ спомена за едно неприятно преживяване.

И все пакъ — болни-цата е едно необходимо за-ведение, за което сж длъж-ни да се грижатъ не бол-нитѣ, нито санитарния пер-соналъ. Болницата се пред-вижда отъ интеллигентното и културно население, до-като е още здраво, отъ далновидния държавникъ, докато още не сж взели да го критикуватъ. Бол-ниятъ се ползува отъ услу-гитѣ на вече обзаведеното болнично заведение. А са-нитарниятъ персоналъ оба-вежда това, което му е да-дено на ржка, като мате-риални срѣдства.

Най-добриятъ лѣкаръ е съвсемъ безпомощенъ въ едно диво население, което не му дава възможностъ и условия за работа споредъ подготовката му.

Най-добриятъ сана-таренъ персоналъ не може да лѣкува както трѣбва, своитѣ болни, ако отъ стра-на на здравето население и на държавника се пра-вятъ икономии въ храната, отоплението, бельото оба-веждането и въ низшата прислуга около болнитѣ. Болниятъ не може да се сърди на управителя на

Д-ръ Ст. Кадиевъ

Стабилитетътъ на чиновницитѣ

Непрестанно се е говорило и се говори за стабилностъ и компетентностъ на чиновницитѣ. Въ най-добриятъ случай сме се задоволявали само съ добросърдечни пожелания по въпроса, а най-често, задъ прог-лушителния тръбежъ на ло-лунга: „Честно, компетентно чиновничество“ се е крила по-за, или програмна уловка. И това не защото е липсвала — въ миналото и сега — сериозна загриженостъ у нѣкои държав-ници, но защото, изглежда, въ-проса се е смѣталъ за по вто-ростепененъ и търпящъ отла-гане. Опасно предупреждение: държавата ни е чиновническа и по устройство и по духъ. Това е вѣрно сега повече от-колкото всѣки другъ пѣтъ. За това трѣбва да побързае да се отървемъ отъ едно ново зло: а се пресѣче пѣтя на разни ачалници и ръководители на

пять и изтласкватъ напредъ способното и надеждното, безъ да се ръководятъ, въ много случаи, отъ печалния крите-рии — „наши или удобни хо-ра“. Нека да бждемъ искрени: колко малко сж случаетѣ, при които се взематъ предъ видъ общественитѣ, служебни и интелектуални качества на кандидата при повѣряване на дадена служба; а едва ли, специално и предварително, нѣкой си прави трудъ да ги проучи, та тогава само да му повѣри службата... Една без-принципна чиновническа фа-воризация е склонна винаги да подбира и изтласква онова, което е „най-чиновническо“ т. е. способно да бжде най-без-лично, безропотно и безпре-тенциозно, стига само да му бжде дадено или запазено топлото мѣсто. И въ тази на-сока започна да се създава една осждителна чиновническа етика: предъ голѣмитѣ ше-фове и силнитѣ бжди безре-зервно безропотенъ; подчиненитѣ стягай, за да изпълватъ безкритично службата; а пуб-ликата — по дявола; тя има винаги време да чака и да бжде доволна, ако, все пакъ, следъ много тичания, разтака-ния и горчивини ѝ се свърши работата... И всичко това

отива къмъ този край, защото въ тази областъ продължава да царя безотговорностъ: ако за всѣко неоснователно увол-нение, за всѣка пристрастна фаворизация, най-последно, за всѣко несправедливо отклоня-ване на сериозна кандидатура и предпочитане на по-долна такава се налагаше санкция, въ скоро време бихме се опж-тили къмъ сигурна възмож-ностъ за подборане на издиг-натъ, компетентенъ и служебно независимъ чиновнически ка-дъръ. Защото, маситѣ иматъ такава представа за държавата и за „доброто“, което може да се очаква отъ нея, каквато чиновничеството, чрезъ дей-ствия, услуги и поведение, създаде за тѣхъ. Затова се налага преди да се пристъпи къмъ стабилизация на чинов-ничеството да се направи една строга и безпристрастна преценка на съществуващи-ятъ чиновнически кадъръ, да се изчисти отъ гнилото и из-лишното, и тогава само, когато общественото мнение ще бжде сравнително задоволено, да се стабилизира чиновничество-то. Инѣкъ биха се узаконили много безакония и стабилизи-рали много неправди.

М. Шошлековъ

Преименования на мѣстноститѣ

Назначената комисия при общината за преименоването на улицитѣ, площадитѣ и мѣ-стноститѣ е изготвила списъкъ, който предаваме по-долу.

Комисията умолява граж-данитѣ да дадѣтъ мнение по въпроса за преименованията въ срокъ отъ две седмици.

Б. Р. Редакцията смѣта, че не е практично да се разрешава повдиг-натия въпросъ англо. По-добре ще е ако сега се преименуватъ нѣкои мѣстности, по който не може да има споръ.

- Хамамъ баиръ — Изгрѣвъ, Джанъ-Куртаранъ — Спасение, Касапъ-дере — Кървавъ долъ, Ямура-Дъждовецъ, Късканджа — Погледецъ, Куванлъка — Пче-линъ, Урумъ-тарла — Победа, Кишишлика — Мънастирище, Сжръ-Йолу — Вървище, Боазъ-Кесенъ — Устието, Аркарж-Куручъ — Завоя, Ташладжа-бу-рунъ — Камененъ-носъ, Барамукъ — Люлякъ, Абланово — Аблано-во, Узунъ-баиръ — Дългия ридъ, Мутрунъ — Мутрунъ, Аба-па-заръ — Аба-пазаръ, Кара-кю-тюкъ — Черния пѣнь, Даула — Даула, Плужината — Плужина-та, Иортма — Овча поляна, Мо-чуритѣ — Мочуритѣ, Кутель-кая — Кутелка, Чаталъ-кая — Чаталка, Харамията — Харамията, Суукъ-дере — Студенъ-долъ, Карандиля — Карандиля, Къркъ-кайна — 40-тъ извори, Башъ-кайна — Голѣмъ-изво ъ, Къшкетъ — Къшкетъ, Кушъ-Бунаръ — Орловъ изворъ, Гириша — Билото, Гюнъ-гьор-меза — Здрача, Кърчанитѣ — Кърчанитѣ, Сютли-дере — Млъч-на рѣка, Голѣмъ джендемъ — Голѣмъ джендемъ, Малкъ джендемъ — Малкъ джендемъ, Чобанъ дере — Овчарски долъ, Дивецитѣ — Дивецитѣ, Казъ-

- аланъ — Патешка поляна, Ери-кликъ — Сливака, Мара-дере — Пецерна рѣка, Айвалж-дере — Дюлището, Хисарлъка — Кре-постъта, Мацулка — Кулата, Гюнозя — Пладнище, Голѣмъ батмишъ — Голѣма падина, Малкъ батмишъ — Малка падина, Сеферъ бунаръ — Вой-нишки кладенецъ, Ешекъ-усу-ранъ — Стрѣмната пѣтека, Рамануша — Романуша, Атана-та — Атана, Моллова-курия — Мънастирска гора, Куру-дере — Суха-рѣка, Ясж-тепе* — , Бо-говото — Боговото, Бършенъ — Бършенъ, Гючме* — , Кра-ставо поле — Сливенско поле, Тузла-йолу — Солни пѣтъ, Ше-керджата — Джеравата.

* За тия имена комисията ще се занимае после.

Къде е гроба

на Хаджи Димитъръ

Ликвидирането на единъ споръ при участието на Ми-нистерството на войната и Академията на наукитѣ

Както отбелязахме преди известно време, въ пресата се поднови единъ старъ споръ за мѣстото, дето е погребанъ х. Димитъръ: — нѣкои смѣ-татъ, че не на Бузлуджа е лобното мѣсто на хаджията — воевода, а на в. „Кадр-филъ“ при с. Веженъ (Ад-жаръ) въ Калоферския бал-канъ. Отбелязвайки тогава тоя споръ, ние отхвърлихме тоя твърдение като несъстоятелно. Отхвърлиха се почти всички. Въпрѣки неоснователността му, обаче, ония, чиято рожба е то, изглежда сж успѣли да заинтересуватъ Военното м-во, и последното, искайки да сло-жи по единъ категориченъ и безспоренъ начинъ край на тоя неприятенъ споръ, се е отпра-вило до Историко-филологич-ния клонъ на Българската академия на наукитѣ — да да-де той своето компетентно мнение по въпроса. Клонътъ е натоварилъ своя членъ, на-шиятъ писателъ и историкъ, — г. Н. Начовъ да проучи тоя въпросъ и въ заседанието отъ 27. II. на клона г. Начовъ е на-правилъ своя докладъ: той е отхвърлил като неоснова-телно твърдението, че х. Димитъръ е билъ убитъ при с. Аджаръ. Мнението на г. Начова е било възприето и отъ събранието на клона.

При това разрешение на най компетентния институтъ у насъ, писанията по тоя въ-просъ въ бждаще ставатъ по-вече отъ безпредметни.

П.

Традиционната забава на Народния хоръ, която се под-готвя за 21 т. м. въ салонитѣ на военния клубъ, обещава да бжде една отъ най-интересни-тѣ и най-добре посетенитѣ презъ сезона. Управата на хо-ра отъ сега взема мѣрки, за да усигури на посетителитѣ истинско удоволствие.

Д. Добревъ Миньори По случай изложбата на художника, която се открива на 15 т. м. въ Храдецъ Кралове (Чехия)

Още по неуредиците в болницата

Твърдимъ и дебелимъ че чертаваме, че изнесеното от насъ въ в. „Изтокъ“ бр. 67 по неуредиците в болницата, не е измислено и непроучено, а действително констатирано, провѣрено и видно; всички, които сж придружавали инфекциозно болнитъ, ще потвърдятъ това, при една анкета:

Дължимъ да пояснимъ и добавимъ по:

Точка 1. До колко сж чистени дървениците ще докажемъ, че въ болницата не сж разполагали съ противопаразитни срѣдства, а само съ празна помпа и за болнитъ е купень, съ частни срѣдства, отъ града, флайтоксъ, за да си поръсятъ помѣщението и леглата.

Точка 2. Щомъ болницата могла да се преобърне цѣла въ инфекциозна, защо е допущено да лежатъ по две деца на легло (твърдимъ не братчета) и защо болно отъ скарлатина и коклюшъ едновременно, не е било изолирано при десетките напомняния и молби отъ страна на майкитъ, а е станало причина да се заразятъ отъ коклюшъ още 4 невинни деца, които и до днесъ си изплюватъ дробоветъ отъ тая болестъ, следъ като сж оздравѣли отъ скарлатина.

По точка 3. Клозетитъ сж по два въ етажъ, но единъ до другъ; това добре, питаме, защо не е определено въ кой клозетъ да ходятъ скарлатинозно и въ кой дифтиритно болнитъ, та да се избѣгнатъ евентуалнитъ заболявания.

По точка 5. Твърдимъ, че прислужницата е ходила въ бакалницата съ сжщата претилка, съ която е била и презъ цѣлия денъ.

По точка 6. Подчертаваме, че клозета и отдѣлението сж метени съ една и сжща метла; находящата се такава въ клозета е била безъ дрѣжка (чоканъ).

По точка 7. Мишкитъ въ всички учреждения се унищожаватъ било съ миши тифъ, било съ мишеморка или капани: Дори гара Сливенъ притежава миши тифъ, въпрѣки, че не е инфекциозно отдѣление. Твърдимъ, че въпроснитъ 3 котки сж ходили свободно изъ всички отдѣления на болницата и квартала, като сж почиствали и сждоветъ, отъ яденето, оставени по коридоритъ и съ сжщитъ езичета сж обикаляли болнитъ отъ всички

отдѣления. Това управата на болницата може би не е имала възможностъ да констатира, обаче, придружающитъ инфекциозно болнитъ сж го преживѣли.

По точка 8. Твърдимъ, че банята е била действително занемарена, като за изхлпването на болнитъ е носена вода съ кофи отъ пералната. Едва следъ протеститъ на придружаващи болнитъ, управата е наредила да се направи потрѣбното.

Л. Г. Сарачевъ
Г. С. Даскаловъ

Лозаритъ и овощаритъ благодарятъ

Сливенскитъ лозари и овощари изказватъ благодарността си за указаното имъ съдействие по уредбата на изложбата имъ презъ гостоприемната седмица на г. г. началника на гарнизона, кмета, окоп. управитель, акол. агрономъ, директора на обл. земл. катедра и на всички посетители и купувачи, които спомогнаха много за насърчение на мѣстното лозарство и овощарство.

В. Р. Успѣхътъ на изложбата бѣ много голѣмъ и ние пожелаваме да стане традиционна.

Поуката отъ урагана

Градътъ притърпѣ единъ ураганъ, последствията отъ който сж: 3 човѣшки жертви и около 2,000,000 лв. нанесени щети. Истина е, че тази стихия засегна общо източната частъ на страната, но забележителното, което остава отъ този ураганъ е, че въ своя стихийен пжтъ не еднакъво се е разразилъ: на мѣста страхотно, на други — по-умѣрено, на трети — по-слабо. Дори това различие се забелязва и въ Сливенъ, а именно: открититъ мѣста, срещу устието на Асеновското дефиле — западнитъ части на Клуцохоръ и около Памуковата мелница — сж катастрофално засегнати; следъ туй идватъ другитъ части на града, съ една промѣна, въ смисълъ — колкото се отива къмъ североизточната частъ на града, се констатира по-малко и по-малко нанесени повреди. А отъ това следва да се заключи, че бурята, въ своя пжтъ, има спирала. За Сливенъ се знае, че върлува съ по-голѣма сила северозападния вѣтръ, за който е сложено у мнозина убеждението, че причинителя му е Асеновското дефиле. Ако приемемъ за вѣрно това схващане, би следвало да очакваме: че такъвъ единъ ураганъ, преминавайки въ тази тѣсна, ще измете всички воденици, тепавици, и ще нанесе много по-голѣми загуби на фабрицитъ въ боаза. А забележителното въ случая е, че тамъ бурята не е била тъй силна.

Остава, значи, да търсимъ усилващитъ причини при входа на дефилето, кждето става засилването му. Въздушното течение, идвайки отъ северо-

западъ по дефилето и надъ дефилето, се удря въ северозападния масивъ на Бармукъ, който, като по високъ отъ Урумъ-Тарла, се явява като преграда и тукъ тази сила прави рекуширане и се удря обратно въ Урумъ-Тарла докато се обърне въ единъ огромно въздушенъ въртежъ и се понесе следъ туй надъ Клуцохоръ и Комлука. Тия два масива, незалесени, не спиратъ грамадитъ въздушни маси, които се движатъ съ такава бързина; натиска си продължава и тѣ се само плзгатъ и усилватъ прогресивно, до като излѣзятъ на свобода и продължатъ пжтя си. Другъ бѣше въпросътъ, ако имаме залесени Бармукъ и Урумъ-Тарла. Въ такъвъ случай удрящитъ маси най-първо въ Бармукъ, ще бждатъ поглнати отъ една плътна гора, която наполовина ще спре ракуширането на вѣтра. Следъ туй, сжщото ще стане съ удара и въ Урумъ-Тарла, кждето окончателно ще се обезсили въздушната стихия. Съ тая статия моята цель е да подигна единъ въпросъ, които въ този моментъ е на-времененъ, защото зятъ още рани отъ голѣмата бора.

Тукъ, кждето има толкова, ученици, трудоваци, войници, трудово повиностъ и др. съ малка инициатива трѣбва, безъ отлагане, още тази пролѣтъ да се започне залесяването на всички тия мѣстности и то предимно съ боръ, който, като гора, дава гъста маса. Така ще запазимъ най-добре града отъ бури.

Г. Гиговъ.

ЖАНА АЛ. ТОДОРОВА
ЗЖВОЛЪКАРЪ

започва работа отъ 1. III въ собственъ кабинетъ.

Домъ ПЕНКА АЛ. ТОДОРОВА зжволѣкаръ

Художникътъ Г-нъ Ст. Егаровъ
изработва портрети по натура и фотографии съ бои, преподава частни уроци по живопись на любителите — ученички и ученици и подготвя такива за постѣпване въ Художествената академия.

ВИЖТЕ И ЧУЙТЕ
Новитъ 5-лампови „СИЛВАНИЯ“-супери
Съчитание на елегантностъ, тонъ, селективностъ. Тежки 16 килограма. Къси и срѣдни вълни. Приематъ цѣлия свѣтъ презъ всѣко време.

Цена 4,800 лева.

Представителъ **Щилиянъ Василевъ** — Телефонъ 88.

ПОДВИЖНИЯ ЗВУКОВЪ РЕФЛЕКТОРЪ
ФИЛИПСЪ Р22

МОДЕРЕНЪ ОХЛОДЕНЪ РЕФЛЕКСЪ СУПЕРЪ. МОДЕРНА МУЗИКАЛЕНЪ ИНСТРУМЕНТЪ ЗА ПРЕТЕНЦИОЗНИЯ СЛУШАТЕЛЪ. 4 ЛАМПЪ, 7 БАЛАНСИРАНИ КРЪГА, ВСИЧКИ ДЪЛЖИНИ НА ВЪЛНИТЪ.

ФИЛИПСЪ Р22

ДА ЧУЕТЕ ФИЛИПСЪ ЗНАЧИ ДА КУПИТЕ ФИЛИПСЪ!

38,000 РАБОТНИЦИ, 32 ФАБРИКИ, ВЪ ПЕТЕЩА РАЗЪ НА 4 КОНТИНЕНТА.

Представителъ за Сливенъ П. КАМЪУРОВЪ

„Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва“

Съ „Чинтуловци“ въ Русе

Нѣма нищо по-приятно отъ една екскурзия съ Народния хоръ. Пролѣтно настроение: пѣсенъ, ободрителенъ хуморъ. Влакътъ лети, часоветъ летятъ, всѣкидневнитъ грижи оставатъ все по-далечъ и по-далечъ. Напразни сж усилията на водачитъ да наложатъ забраната на пѣнето. Напразни сж усилията и на самитъ хористи да пазятъ гласоветъ си, да заглушатъ пѣсенята. Когато сърдцето пѣе, разумътъ млъква, спотайва се, изчезва!

Следъ толкова дълго очакване, най-после „чинтуловци“ осъществяватъ една мечта — да върнатъ визитата на русенскитъ си приятели. Радостта грѣе въ очитъ на всички. Настроението е повишено. То заразява и най-новия членъ на хора — уважаемия г. проф. Табаковъ, който развързва бездънната си торба на вицоветъ.

Смѣхътъ, пѣсенята и вицоветъ пленяватъ времето и

еднодневния пжтъ оставя впечатление, че не е билъ и едноразовъ.

Русе. Влакътъ се провира въ долината на рѣката, сирелетата продължително цепи въздуха, сърцата започватъ да напиратъ лудо въ гърдитъ. Какво ни чака тамъ: посрещане? Успѣхи? или... фиаско?

Ето: гара — пристанище. Народъ. Приветствено махане на шапки, кърпи. Четири хора, съединени, грѣмватъ, „Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва!“ Тържественъ моментъ. Д-ръ Хитовъ — синъ на великия воевода Панайотъ Хитовъ — произнася приветствено слово и поднася разкошенъ букетъ. Нашиятъ отговоръ е припѣвъ: „Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва!“ Посрещачитъ веднага оценяватъ качествата на хора. Тѣ предчувствуватъ рѣдкото удоволствие, което можемъ да имъ дадемъ и не скрито започватъ да даватъ

изразъ на симпатиитъ си.

Въ стройни редици „Чинтуловци“ и посрещачитъ минаватъ презъ града. Любопитството на гражданитъ е голѣмо. Разгласата на концерта е била много добра и затова всѣки знае, кои сж гоститъ.

Манифестацията спира предъ Дома на запастото войнство, въ центъра на града. Тукъ любезнитъ домакини проявиха трогателно гостопримство.

— Повече отъ 100 души изявяватъ желание да приематъ гоститъ. Разквартируването е свършено. До късна вечеръ „Чинтуловци“ се движатъ изъ привлекливитъ улици, отправятъ се къмъ Дунава и дълго попятъ погледи въ осветенитъ му води. Приказка. Една недвършена още приказка. Какъвъ ли ще бжде край ѝ?

1 мартъ. Рано сутриньта, на групи, хориститъ се отправятъ къмъ черквитъ, кждето нашитъ приятели отъ Русе събуждатъ благоговейни чувства, чрезъ звучната си пѣсенъ. После: разходки изъ града, запоз-

наване съ забележителности. Диригентътъ — Цековъ — едва тѣ му.

Часоветъ започватъ да вълнение. Още единъ успѣхъ, ставатъ дълги. Вечерята — на единъ голѣмъ успѣхъ за „Чинтия концертъ“. Тая мисль туловци“ и за Сливенъ.

Събужда бизпокойства. Нервнитъ сж опнати.

Здрачва се. Хориститъ сж концерта всички наши хористи на почивка. Почивка? Нима и гости сж поканени на го- може да се почива предъ те-лѣмъ банкетъ. Задушевността жкъ изпитъ? Часовникътъ се налага. Започватъ речитѣ: показа 8 часа. Тоалетитъ сж за родната пѣсенъ и за двата направени. Всички се отправя- града съ еднаква сждба — да минемъ Църковния салонъ бждатъ първи въ полето на Единъ въпросъ се налага: — културния устремъ и последни ще имаме ли посетители! Се-въ икономическата подкрепа. демтѣхстотинъ мѣста дали нѣ- Сждба. На най-добритъ синове ма да станатъ седемстотинъ винаги най-малко се отрежда.

Застрашителни ями?

Джазътъ проплаква мж- Слава Богу! — Можемъ да ката ни. Подема „Спи градътъ“ си отдѣхнемъ спокойно. Пуб. „Монахиня“. Бурни ржкоплѣс-ликата е залѣла салона. На- кания прерѣзватъ плачътъ на строението веднага се промѣня. джаза.

Радостта заиграва по очитъ. — „Авторътъ, авторътъ!“

„Нашата пѣсенъ ще бжде навека огромниятъ салонъ.“

Мишо Тодоровъ, блѣдъ И стана така. Съвестно, се- като платно, се изправя и смуро-иозно отношение къмъ зада- тено се покланя.

Часътъ е 1¹/₂ сл. полунощъ. Залюляватъ се крѣшни хора. кети, букети и братски позд- Все по-буйно и по-буйно. Марави. Концертътъ е свършенъ. гическото въздействие на му-

Нужда отъ училищни сгради въ Сливенъ

Първа и неотложна е нуждата отъ училищна сграда въ града за облекчаване крайното и непоносимо положение на III прогимназия „Д-ръ Селимински“ — 660 ученика, 13 паралелки, 8 класни стаи, съвършено малък дворъ. За помѣстване на 5-тѣ паралелки сж използвани канцеларии съ квадратура и кубатура за 5 ученика, а сж поставени 25—30 ученика. Наети сж за целта и частни нехигиенични кѣщи.

Поради лошото финансово положение на общината и учил. настоятелство, горното положение е търпѣно до сега, обаче, повече не може, защото е въ ущърбъ на учебни занятия, дисциплина, възпитание и здраве.

на училище въ обширния дворъ — 3,700 кв. м. на училището „М. Серафимъ“ (старото „Тъкарско“), въ който има най-старитѣ и нехигиенични класни стаи отъ другитѣ въ града. Предлагайки това, не изпускаме целта — облекчаване положението на III прогимназия, частъ отъ ученицитѣ на която вмѣсто да отиватъ на югъ, ще отиватъ на северъ. Това въ нищо не уврежда интереситѣ на прогимназията, които ученици се вербуватъ отъ първоначалнитѣ училища — „М. Серафимъ“, „П. Хитовъ“, „Г. Кесяковъ“ и „Бр. Миладинови“.

Съ срѣдствата 1,200,000 лв. ще се застрои училище съ 12 класни стаи и 4-тѣ стари отъ „М. Серафимъ“, които биха

служили още нѣколко години, ще се получатъ въ този дворъ 16 класни стаи, въ които ще се помѣстятъ 9-тѣ паралелки отъ „М. Серафимъ“ и 5-тѣ отъ III прогимназия, като 2 стаи ще останатъ за нуждитѣ на новото голѣмо образцово основно училище. То този начинъ, веднажъ за винаги ще се избави училището отъ нехигиеничнитѣ стаи на „М. Серафимъ“, ще задоволи нуждата на III прогимназия, ще има модерно застроено училище, широкъ дворъ и премахване полудневнитѣ занятия въ „М. Серафимъ“.

За осъществяване на предлагания отъ насъ проектъ не е късно, защото заемътъ още не е сключенъ, срѣдства за надстройката не сж ангажирани и тържни книжа не сж изготвени.

М.

Инж. Ив. х. Ивановъ

Защо не отивамъ въ черква

Азъ съмъ българинъ, православенъ и бѣхъ по-рано много черковенъ, т. е. ходѣхъ често въ нашата православна черква; обичахъ да слушамъ черковния хоръ и нашитѣ източни славянски напѣви. Обичахъ онова настроение, успокоително, въ атмосфера на душевно примирение, което тѣй рѣдко се отличава отъ уличния животъ, съ всѣкидневнитѣ ни грижи и суетни тревоги и което ни откъсва отъ сивия нерадостенъ день.

Имамъ вродено религиозно чувство и вѣра въ оная тайна на провидението, въ оная всемогъща невидима сила-законъ, която раздава справедливо възмездие за дѣлата на хората. Посещавахъ съмъ не само нашата православна черква, но и други православни, а сжщо и неправославни, никжде, обаче не видѣхъ толкова безпорядъкъ, такава волностъ и небрежностъ, както въ нашата черква, особно въ днитѣ на причастие. Шумъ, тропане, постоянно кашляне и плачъ на малки деца, а всрѣдъ всичко това — дълги утечителни проповеди, насочени противъ разнитѣ секти и другитѣ църкви — неправославни. Апелира се да не ходимъ въ други църкви, да бѣгаме отъ тѣхъ, за да затвърдимъ и укрепимъ нашата православна черква, защото тя все по-малко и по-малко се посещава отъ нашата млада интелигенция — отъ златната ни младежъ. Защо? Защото

нѣма редъ, нѣма дисциплина, нѣма чистота и съобразителностъ. Нашата църква се нуждае отъ реформи, отъ подмладяване. Стига сме тѣлкали все на едно мѣсто, защото не е само православната църква, която дава спасение и истинска вѣра. Въ дни на причастие, когато стари и млади, съ малки деца, отиватъ изтощени и гладни отъ 8 или 9 часа сутринята, не бива да се подлагатъ на изпитание по 3 часа, прави крака, всрѣдъ една тежка, задушлива атмосфера. Поне въ катедралната ни църква би трѣбвало да има повече редъ и съобразителностъ. Вѣрвамъ, напр., че на мнозина е направило вледната небрежностъ на църковната управа, за която нѣма оправдателно обяснение: До самия входъ въ църквата има голѣмъ свѣщникъ, на който почти всѣки посетителъ запалва и поставя свѣщъ, а до самия свѣщникъ ще видите една бедна ненормална жена, чорлава, мръсна, съ дрипаво облекло. Тази жена е явно туберкуозна. Тя постоянно кашли предъ лицето на всѣки посетителъ, защото на нея е възложено (безъ ангажиментъ, разбира се) да подрежда запаленитѣ свѣщи и да ги изгасява. Кой е поставилъ тази нещастница на този постъ — не вѣрвамъ да е църковната управа, но защо се търпи? Въ коя друга църква (неправославна) би могло да се допусне подобна небрежностъ? Ами просецитѣ по вратитѣ?! Едва може човѣкъ да се провре между тѣхъ до самия входъ на църквата, па даже и въ самата църква! Това е отвратително и убива всѣко религиозно чувство и желание да посещаваме нашитѣ църкви.

За това не отивамъ и азъ вече въ църква.

КИНО

Мазурка въ „Зора“

Следъ откриване на кино „х. Димитъръ“, читалищната управа започна да полага старания за набавяне на по-художествени филми. Единъ отъ последнитѣ е „Мазурка“. Зрителътъ се наслаждава на прецизната драматична игра, чистота на снимкитѣ, отчетливия говоръ, звучната музика. Надъ всичко, обаче, се издига затрогващия сюжетъ, благородството на една опожарена отъ мжката жена, която намира сили да брани честта и щастieto на своята дъщеря, съ рискъ да бжде сама опозорена.

Филмътъ „Мазурка“ е единъ бисеръ въ огърлицата на най-художественитѣ филми.

П. Д.

IV Постояненъ Бирникъ при Сливенското Данъчно Управление

Обявление

№ 6736/934 г.

Подписаниятъ Никола Л. Капеловъ, VI Постояненъ Бирникъ при Сливенското Данъчно Управление, на основание опредѣлението № 150 отъ 21 януарий 1935 г. отъ Бургаския обл. съдъ, противъ **Захария попъ Стефановъ Желевъ** отъ гр. Сливенъ, дължащъ закѣснѣли пр. данѣци и гл. за закѣснение въ размѣръ на 66,355 лв. и съгласно чл. 807—824 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че въ канцеларията ми въ гр. Сливенъ, ще се състои **II публична продажъ**, която ще почне следъ 15 дни отъ датата на еднократното публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ и ще свърши на онова число отъ следващия месецъ, което съответствува на дадата на публикацията до 17 часа, съ правонадаване 5% въ 24 часа, за следния дължниковъ недвижимъ имотъ върху които тежи възбрана за около 521,000 лв. отъ погас. каса по зак. за облекчение дължницитѣ, а именно ⁷/₈ идеални части отъ единъ парцелъ, въ гр. Сливенъ, мах. „Д. Балта“, кварталъ № 198, съ една едноетажна кѣща и две малки сгради годни за живѣне, при общо застроено и незастроено мѣсто отъ 422 кв. м., при граници: Д-ръ Чернинковъ, Кута Димитрова, Сава Димитровъ и улица; сградитѣ сж следнитѣ: а) вехта, паянтова, едноетажна кѣща, съ четири стаи на етажа съ врати на откритъ салонъ, при обща височина за стаитѣ и салона—2.4 м., а при ширина и дължина отдѣлно за всѣка, както следва: I стая 4.2 м. на 4.6 м.; II—2.8 на 3.5 м.; III — 4.7 на 4.7 м. и IV — 3.5 на 4.7 м.; а салона — 2.9 м. на 11 м. Сутеренниятъ етажъ се състои отъ 2 малки стаи и изба, съ каменни стени на каловъ разтворъ. Кѣщата е съ лице къмъ югъ и е покрита съ обикновени керемиди; б) малка паянтова постройка отъ две стаи и коридорче между тѣхъ при обща височина 2.3 м., а ширина и дължина за едната стая 4 м. на 5 м., втората 3.6 м. на 5 м., а коридора 1.3 на 5 м. съ по единъ прозорецъ къмъ улицата, а стаитѣ и съ по единъ прозорецъ къмъ двора; в) малка паянтова постройка отъ две стаи при обща височина 2.2 м., а ширина и дължина: едната 4 м. на 4.5 м., а другата 2 на 2.5 м. служеща за кухня. Къмъ сжщата постройка има построянъ кошарникъ. Стаитѣ сж съ по единъ прозорецъ къмъ двора. Постройкитѣ сж покрити съ обикновени керемиди.

Цѣлиятъ парцелъ, съ всички сгради вещитѣ лица оцениха за 98,040 лв. или за ⁷/₈ идеални части, които се продаватъ — 85,785. Първоначалната цена ще бжде съ 20% подъ първоначалната цена при първата продажъ т. е. отъ 54,903 лв.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% отъ първоначалната цена.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за прегледъ на книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 6 мартъ 1936 год.

Бирникъ: Н. Капеловъ

Самуиловско селско общин. управление—Слив. околия

Обявление

№ 1522

Самуиловското селско общинско управление, известява на интересующитѣ се, че на 16-я день следъ публикуване настоящето въ в-къ „Изтокъ“, ще произведе отъ 14 до 16 часа въ общинското управление търгъ съ явно наддаване, за даване подъ наемъ общинския дюкянъ въ с. Мечкарево, за време отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1936 год.

Първоначалната оценка е 1000 лв. Депозитъ 10%.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ общ. управление всѣки присѣственъ день и часъ.

с. Самуилово, 28 февруарий 1936 год.

Кметъ: Н. Дачевъ

Секр.-бирникъ: П. Николовъ

ШИВАЧНИЦА КОНДЮ ЗЛАТАНОВЪ

изработва: модни мъжки костюми, пардесюта, дамски манта и костюми

Очаквайте забавата на Народния хоръ

зиката е прогонило умората. Така би продължило до зори. Но — водачътъ на хора се изправя: „Да благодаримъ на любезнитѣ домакини и да чукнемъ последнитѣ чаши!“

Неохотно единъ следъ другъ гости и домакини започватъ да опразватъ салона, кждето протекоха четири незабравими часа.

2 мартъ — деньтъ на нашето заминаване. Въ 10 часа пр. обѣдъ, „Чинтуловци“ се отправятъ за гробищата. Първиятъ гробъ на Любенъ Каравеловъ; вториятъ — на Панайотъ Хитовъ. Върху прѣстѣта на мустакатия войвода председателътъ на хора полага голѣмъ венецъ отъ живи цвѣтя. Проф. Табаковъ прочита надгробно слово, а хориститѣ поддегатъ тихо „Вѣчна память“.

Наближава 12 часа. „Чинтуловци“ сж заели мѣста въ влака на гара-пристанище. Срѣдни сбогувания презъ прозорцигѣ съ многобройнитѣ пращачи. Влакътъ потегля. Голѣмиятъ смѣсенъ хоръ на г. Пинтевъ пламва: „Родна пѣсенъ

насъ навѣкъ ни свързва!“

Приказка. Една незабравима приказка, която се разцвѣтна срѣдъ всѣкидневнитѣ грижи.

По докладъ на Г. Мнистра на Благоустройството, Негово Величество Царя е наградилъ, за 25 годишна безукоризненна служба, следнитѣ инженери и техници, при Бургаското областно инженерство.

1. Заведующия службата снимки, регулации и нивелации, въ Бургаската област — инженеръ **Василь Мих. Стратевъ**, съ *кавалерския кръстъ, отъ о. дена Св. Александъръ V-а степенъ, съ грамота,*

2. Участвувитѣ трасирвачи — техници, при сжщата служба: **Иванъ Анастасовъ** и **Чоно Стефановъ**, съ *народния орденъ, за гражданска заслуга VI-а степенъ, съ грамота,*

и 3. Айтоския околийски инженеръ — **С. Саламуровъ** съ *кавалерския кръстъ, отъ орденъ на Св. Александъръ V-а степенъ, съ грамота.*

